Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

„Akcja katolicka jest udziałem świeckich w apostolstwie hierarchicznem Kościoła Katolickiego dla obrony zasad religijnych i moralnych, oraz dla rozwoju zdrowej i pożytecznej akcji społecznej pod kierownictwem hierarchji kościelnej, niezależnie i ponad wszystkie partje polityczne, celem odnowienia życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie", (Pius XI).

TARNÓW — PLAC KATEDRALNY L. 6

Nr. 10 PAŹDZIERNIK R. 1935

TREŚĆ:

Ważne dla Parafjalnej Akcji Katolickiej

NA TEGOROCZNE ŚWIĘTO CHRYSTUSA-KRÓLA
Naczelny Instytut Akcji Katolickiej w Poznaniu

wydał bardzo piękne nalepki na okna

w cenie 10 gr. za sztukę

Nalepka przedstawia piękny, artystycznie wykonany obraz włoskiego malarza prof. Mario Barberis. Można tę nalepkę później oprawić jako obrazek.

ponadto

wydano ulotki, popularyzujące i rozpowszechniające tegoroczne hasło Episkopatu

„Chrystus uświęca rodzinę".

Cena 100 sztuk 1 zł.

Zamówienie po nalepki i ulotki przesłać do D. I. A. K. w Tarnowie przed 10 października 1935 r.

ZAMAWIAĆ WSZYSTKO!
w D. I. A. K., Tarnów, Pl. Katedralny l. 6.

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 Zł z przesyłką	TARNÓW, PLAC KATEDRALNY 6.	P. K. O. Nr. 414 329 Telefon Nr. 110

Nr. 10 Październik 1935 r. Rok III.

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

W uroczystość św. Franciszka Serafickiego, dnia 4-go października, który jest dniem Imienin J. E. Najdostojniejszego Księdza Biskupa Ordynarjusza, Dr. Franciszka Lisowskiego — wierni diecezji — goręcej niż zwykle — będą się modlić za swego Ukochanego Arcypasterza, by Bóg Najmiłościwszy otaczał Go zawsze swą potężną opieką, by darzył Go obficie swemi łaskami i by zachował Go nam w zdrowiu na najdłuższe lata.

Akcja Katolicka, obejmująca już w diecezji zgórą 50 tysięcy osób, zgrupowanych w Katolickich Stowarzyszeniach Mężów, Kobiet i Młodzieży męskiej i żeńskiej — składa Najdostojniejszemu Arcypasterzowi, swemu Zwierzchnikowi i Wodzowi na dzień Imienin i gorącą modlitwę do Pana Zastępów w Jego intencji i najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności i przyrzeczenie dalszej ofiarnej pracy w szeregach Akcji Katolickiej dla większej chwały Bożej, dobra Kościoła św. i potęgi państwa naszego.

W dniu 13-go października, w uroczystość św. Edwarda, który jest dniem Imienin J. E. Najprzewielebniejszego Księdza Biskupa Dr. Edwarda Komara, Asystenta Diecezjalnego Akcji Katolickiej, wierni diecezji a zwłaszcza członkowie Akcji Katolickiej w poczuciu głębokiej wdzięczności za Jego trudy i prace zaniosą przed ołtarze Pańskie gorące modlitwy w Jego intencji i ponowią swe wielkoduszne przyrzeczenia dalszej ofiarnej służby Bogu Kościołowi i Ojczyźnie.

UŚWIĘCENIE RODZIN
ideą przewodnią tegorocznej pracy Akcji Katolickiej.

Wierni katolicy, wstępujący na zew Ojca św., w szeregi Stowarzyszeń Akcji Katolickiej, ofiarują pokorne służby swej Matce Drogiej, Kościołowi Świętemu. Interesują się żywo Jego życiem, Jego triumfami, Jego cierpieniami i trudnościami, Jego rozwojem we wszechświecie. Żywiąc najgłębszą cześć dla Niego, jako instytucji i społeczności Chrystusowej, pragną przysłużyć się Kościołowi świętemu — pomni na dobra i ojcowską, pełną miłości opiekę, której tyle od Niego doznają.

Teren pracy wyznacza członkom Akcji Katolickiej sam Kościół św. przez swych przedstawicieli. W obecnym roku Episkopat Polski zlecił członkom Akcji Katolickiej pieczę nad rodziną katolicką. Padło hasło pracy apostolskiej, mającej na celu przypomnienie i utwierdzenie w społeczeństwie naszem prawdziwych, opartych o prawo Boże, chrześcijańskich zasad życia małżeńskiego i rodzinnego. Nowoczesne pogaństwo — w swej ślepej nienawiści do tego wszystkiego co święte i Boże — największy wysiłek kieruje, by rozbić rodzinę, by obedrzeć ją z aureoli czci i szacunku, by w miejsce małżeństwa wprowadzić wolną miłość i kult ciała, oraz niczem niekrępowane używanie zmysłowe przez sztuczne, przeciwne naturze, a nieraz zbrodnicze ograniczanie potomstwa.

Tym zasadom, tej truciźnie straszliwej, którą w społeczeństwo nasze chcą nowocześni poganie wpoić i wprowadzić — katolicy muszą się przeciwstawić mocno i zdecydowanie. Na krzyk wrogów Kościoła, że małżeństwo jest tylko czysto ludzką umową, którą w każdej chwili można zerwać — katolicy uświadomieni odpowiedzą śmiało, że małżeństwo chrześcijańskie — to Sakrament wielki w Chrystusie i w Kościele, — że rodzina — to instytucja Boża, przeznaczona przez Stwórcę do wielkiego dzieła przekazywania życia potomstwu, oraz do wzajemnej, pełnej miłości pomocy, w celu osiągnięcia dobra wiecznego i doczesnego.

Ale katolicy nietylko przeciwstawią się zgubnym wpływom i zasadom. Oni pójdą dalej. Będą się starać, by życie rodzinne przepełniała atmosfera świętości. Będą pracować. by Chrystus-Król założył swe królestwo w rodzinach naszych-Rodzina oparta na Nim, na Jego prawie — spełni całkowy, cie cel, wyznaczony jej przez Stwórcę. Duch miłości, zgodi-

i szacunku wzajemnego, wspólne praktyki religijne — dadzą takiej rodzinie moc i siłę do przetrwania najcięższych warunków życiowych i nieszczęść dotkliwych. A ile pokoju, ile szczęścia, ile zadowolenia doznają tacy małżonkowie, którzy za program swego pożycia wspólnego przyjęli wskazania wiary naszej świętej! Mogą oni o sobie powiedzieć: „Oto ***ja*** *i* ***ty*** *— a wierzymy, że między nami* ***trzeci*** *— to Chrystus".*

Chrystus uświęca rodzinę! *Niech to hasło trafi do serca każdego członka Akcji Katolickiej! Niech życie ich będzie naprawdę Bożem, niech ich rodziny będą wzorem dla otoczenia. Świętość rodzin członków Akcji Katolickiej niech promienieje w środowisko — niech będzie kwasem, który przemieni zwolna otoczenie, gminę, parafję i kraj cały — odnowi w Chrystusie rodziny polskie!*

Chrystus uświęca rodzinę! *Niech hasło to dotrze do wszystkich rodzin polskich. Nie żałujmy propagandy, nie żałujmy wysiłków w tym celu. Pracujmy ofiarnie, by wszystkie rodziny w naszem otoczeniu poznały i zrozumiały, czem jest dla rodziców i dzieci, Kościoła i państwa rodzina i co Kościół naucza o małżeństwie, rodzinie i wychowaniu dzieci.*

Chrystus uświęca rodzinę! *Niech hasło to rozebrzmi najsilniej, najgłośniej w tegoroczną uroczystość Chrystusa-Króla. Jako dar najpiękniejszy — złóżmy Chrystusowi Panu, Naszemu Władcy, — w Jego Święto – modlitwę naszą, ofiary nasze i cierpienia, mające na celu uświęcenie rodzin.*

Katolicy! Członkowie Akcji Katolickiej! Do dzieła! Do czynu zbiorowego, wspólnego. Złączeni razem, potężni zapałem, potrafimy wiele dopomóc do odnowienia rodzin naszych w Jezusie Chrystusie.

„Najwyższa godność człowieka-katolika tkwi w jego ścisłej łączności z Chrystusem" — powiedział jeden z Biskupów polskich — a my dodajmy: ***Najwyższa godność rodziny katolickiej tkwi w jej ścisłej łączności z Chrystusem!***

Módlmyż się zatem i pracujmy ofiarnie, by rodziny nasze polskie oparły swe życie na najzdrowszych zasadach wiary naszej świętej. A wtenczas Chrystus-Król zamieszka w rodzinach naszych, by je uświęcać, umacniać, by im we wszystkiem błogosławić.

Diecezjalny Instytut A. K.

I. Dział sprawozdawczy.

1. Zjazdy Kierownictw Oddziałów K. S. M. i K. S. K.

W miesiącach letnich odbyły się Zjazdy Kierownictw Oddziałów Katolickiego Stowarzyszenia Mężów i Kobiet. Na Zjazdach tych omówiono w swobodnej dyskusji sprawy organizacyjne, ideowe i techniczne pracy Oddziału. Zjazdy letnie Kierownictw przyniosły ogromne korzyści i dla Oddziałów i dla Zarządów diecezjalnych KSM. i KSK. Za najważniejsze owoce tych Zjazdów można uważać:

a) Wzajemne ściślejsze zbliżenie się pojedynczych Oddziałów ze sobą i z Zarządem Diecezjalnym.

b) Sprostowanie błędnych założeń prowadzenia pracy w Oddziale. W początkach błędy trafić się mogą i rzeczywiście w pracy niektórych Oddziałów istnieją.

c) Zorjentowanie i przedstawienie Zarządowi Diecezjalnemu trosk, trudności, niepowodzeń oraz dodatnich stron pracy Oddziałów. Stąd polecenia na przyszłość i wskazania centrali będą oparte na obserwacji i doświadczeniu i dlatego będą praktyczne i roztropne.

d) Zachęcenie się wzajemne do dalszej ochotnej pracy w duchu Akcji Katolickiej. Wzajemny przykład działa mocno.

Kto obserwował dokładniej Zjazdy w miesiącach letnich, ten zauważyć musiał:

a) **Wielką systematyczność** w przeprowadzeniu Zjazdów dla Kierownictw. Nie opuszczono w programie Zjazdu ani jednej parafji.

b) **Zdumiewającą karność** Kierownictw Oddziałów. Mimo nieraz deszczu, mimo dalekiej częstokroć drogi, mimo znużenia pracą na roli — udział w Zjazdach był bardzo ochotny. Przeszło 90% zaproszonych Kierownictw przybyło na Zjazdy.

c) **Wzrastające zrozumienie** idei Akcji Katolickiej i zrozumienie potrzeby pracy w organizacji. Działalność naszych Oddziałów — mimo kilkunastu zaledwie miesięcy istnienia — weszła na zdrowe tory, poza nielicznemi wyjątkami. Braki te jednak zwolna znikają. Kursy jesienne i zimowe znów dopomogą do dalszego rozwoju systematycznej, celowej i roztropnej pracy.

Wielki nakład pracy centrali diecezjalnej w przygotowaniu i przeprowadzeniu Zjazdów w okresie letnim, który tak nie sprzyja działalności organizacyjnej — przyniósł jednak znakomite i doniosłe korzyści i owoce.

2. Nominacje Prezesów P. A. K.

W ostatnich tygodniach otrzymali z Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej nominacje i dyplomy na prezesów Parafjalnej Akcji Katolickiej następujący Panowie: Jan Partyka — Ostrowy Tuszowskie,

Franciszek Cubała — Chronów, Jan Karaś — Góra św. Jana, Marcin Róg — Góra Ropczycka, Franciszek Szostak — Cmolas, Tomasz Kasznik — Kamionna, Zygmunt Drobnik — Muszyna.

3) Sprawozdanie Sekretarjatu D. I. A. K.

W miesiącach sierpniu i wrześniu dokonano w biurze szeregu prac, mających na celu usprawnienie działalności. Założono zatem specjalne teczki na korespondencje dla każdego Zarządu Parafjalnej Akcji Katolickiej, oraz teczki na korespondencje z Dekanalną Akcją Katolicką. Sporządzono kartotekę dla każdej Parafjalnej Akcji Katolickiej, która umożliwia szybką orjentację o stanie pracy każdej parafji. Ponadto założono bibljotekę w Sekretarjacie DIAK., obejmującą wszystkie dzieła o A. K. wydane w Polsce, oraz ważniejsze dzieła o A. K. wydane zagranicą w języku niemieckim i francuskim. Bibljoteka prócz katalogu ma specjalną kartotekę, umożliwiającą szybkie wyszukanie potrzebnego dzieła. Zawiera ona przeszło dwieście doborowych książek, nie licząc drobnych broszur. Uzupełniono również abonament pism katolickich zagranicznemi wydawnictwami perjodycznemi; jest zatem w Sekretarjacie przeszło 20 czasopism katolickich. Sporządzono wreszcie specjalne zbiory wycinków z gazet, traktujących o zagadnieniach, związanych z A. K., oraz mapę orjentacyjną, przedstawiającą rozwój Akcji Katolickiej w diecezji.

Wszystkie te urządzenia mają na celu sprawne prowadzenie pracy, oraz wyzyskanie ekonomiczne czasu, którego tak bardzo brakuje Sekretarjatowi wobec rozrostu pracy a szczupłej liczby pracowników.

II. Dział wskazań i zarządzeń.

1. Organizacja uroczystości Chrystusa-Króla.

Zarządy Parafjalnej Akcji Katolickiej dołożą wszelkich starań, aby tegoroczna uroczystość Chrystusa - Króla miała naprawdę imponujący przebieg i spełniła swe zadanie. Zadanie jej na obecny rok jest znane: propaganda zasad Chrystusowych odnośnie do małżeństwa chrześcijańskiego i rodziny. Przygotowanie szczegółów obchodu uroczystości zostawiamy inicjatywie własnej każdego Zarządu Parafjalnej Akcji Katolickiej. Każdy Zarząd, przekonany o doniosłości święta, nie poskąpi sił, by duszpasterzowi przyjść z wydatną pomocą w urządzeniu uroczystego obchodu. Diecezjalny Instytut zakreśla tylko ogólne ramy przebiegu uroczystości, które ujmuje następująco:

a) P r z y g o t o w a n i e z e w n ę t r z n e. Obejmie ono dekorację kościoła wewnątrz i zewnątrz girlandami i flagami (przy bramie głównej), dekorację domów przez nalepki okienne, wywieszanie na przedniej ścianie domów obrazów religijnych itp. Tu Paraf. Akcja Katolicka ma szerokie pole do działania.

b) P r z y g o t o w a n i e w e w n ę t r z n e. Wszystkie Stowarzyszeniania Akcji Katolickiej winny przystąpić wspólnie do Komunji świę-

tej. Parafjalna Akcja Katolicka może znów tu wiele dopomóc przez propagandę i zachętę członków do odbycia Spowiedzi św.

c) Manifestacja religijna. Wspólne przystąpienie do Komunji św. będzie jej wyrazem. Ponadto winna odbyć się w każdej, nawet najmniejszej parafji, uroczysta akademja w sali lub na wolnem powietrzu. Wartość akademji zależy od wielu czynników. Składa się na nią i strona dekoracyjna i strona artystyczna i mądry, przekonywujący referat. Najważniejszą jednak rzeczą, bo sięgającą w życie, jest jej celowość. Należy tak wszystko dobrać w akademji, by ona stała się propagandą tegorocznego hasła Episkopatu. Jeśli uczestnicy akademji wyjdą z sali z tem przekonaniem, że szczęście ich rodzin zawisło od spełnienia nakazów Chrystusa Pana, jeśli się im wskaże środki do wprowadzenia, utrzymania i zachowania ducha wysokiej świętości w rodzinie i skłoni do praktycznych postanowień — cel akademji będzie spełniony. Przypomnieniem wrażeń oraz postanowień będzie specjalna ulotka, którą należałoby w największej ilości rozdać parafjanom.

d) Utrwalenie wartości. Po uroczystym obchodzie święta praca Akcji Katolickiej winna polegać na podtrzymywaniu i utrwalaniu wartości, zdobytych w czasie obchodu. Padną piękne wskazania z ambony; może one nie dotrą do wielu. — może wielu, słysząc je, rychło o nich zapomni. Niechże członkowie Akcji Katolickiej przez przykład swój, przez przypominanie nauki Kościoła, przez manifestowanie swych katolickich przekonań tam, gdzie zajdzie tego potrzeba, wytworzą silną, zdecydowaną opinję katolicką o małżeństwie i życiu rodzinnem, przed którą muszą się ugiąć i zamilknąć ci wszyscy, którzy zaprzeczając charakteru sakramentalnego małżeństwa, burzą i niweczą szczęście ogniska domowego, oraz podstawy ładu społecznego i potęgi państwa.

2. Kursy o małżeństwie chrześcijańskiem i rodzinie.

Hasło Episkopatu: „Chrystus uświęca rodzinę“, winno głęboko wróść w umysły wszystkich i wywołać zbawienną refleksję i trwałe przynieść owoce. Prócz propagandy tego hasła z okazji uroczystości Chrystusa-Króla, Zarząd Parafjalnej Akcji Katolickiej winien wiele dokładać troski, aby spopularyzować naukę Kościoła o małżeństwie chrześcijańskiem. Jednym ze sposobów rozpowszechnienia zasad Bożych w tej kwestji i ich przypomnienia, będzie urządzenie specjalnego kursu o rodzinie, albo przynajmniej wieczornych wykładów. Stąd najgoręcej zachęcamy Zarządy Parafjalnej Akcji Katolickiej do zastanowienia się nad tą sprawą i powzięcia odpowiedniego postanowienia. Gdzie jest to możliwe, urządzić choć dwudniowy kurs na ten temat dla wszystkich parafjan. Gdzie to byłoby zbyt trudne, przeprowadzić przynajmniej jedno zebranie rodzicielskie, poświęcone zagadnieniu rodziny. Tematy na kurs czy wykłady można wybrać następujące: a) Sakramentalny charakter małżeństwa. (Nauka wiary w katechiźmie). b) Kościół a rodzina. (Pismo św., encykliki). c) Społeczne znaczenie rodziny. d) „Rodzina — najstarszą szkołą kapłanów“. e) Rola matki, żony i córki w rodzinie (referat dla kobiet i dziewcząt). f) „Stanowisko ojca, męża i syna w ro-

dzinie“ (referat dla mężczyzn). g) „Rodzina a szkoła“. h) „Zadania wychowawcze rodziny“. i) „Etyka pożycia małżeńskiego“ i t. p.

Z okazji kursu czy wykładów należałoby urządzić kolportaż wydawnictw o rodzinie, tanich i popularnych. Takiemi są rozprawy w „Szkole czynu“.

Czy urządzenie takiego kursu lub wykładów wieczornych jest możliwe w mniejszych parafjach? Przy dobrej woli członków Zarządu P. A. K. możemy powiedzieć, że tak. Gdzie jednak Zarząd nad tem się nie zastanowi, nie zada sobie trudu, by sprawę tę zrealizować, oczywiście, że w takich warunkach trudno myśleć o możliwości uruchomienia kursu czy wykładów. Wszelako, **ufni w dobrą wolę naszych Zarządów, gorąco apelujemy i prosimy o przeprowadzenie niniejszego projektu.** Trud nad zrealizowaniem tego dzieła ofiarujmy jako dar P. A. K. Chrystusowi-Królowi w tegoroczne Jego Święto.

3. W sprawie kanonizacji bł. Kingi.

Dzięki szczęśliwej inicjatywie JE. Najprzew. Księdza Biskupa Ordynarjusza rozpoczęto obecnie usilniejsze starania o przyśpieszenie kanonizacji bł. Kingi. Apel Arcypasterza winien poruszyć przedewszystkiem członków Akcji Katolickiej. Dzięki wstawiennictwu bł. Kingi wiele osób otrzymuje liczne łaski. Chodzi obecnie o to, by wzmóc nabożeństwo do naszej Świętej Patronki, by wszyscy poznali Jej życie święte i umartwione i błagali Pana Boga o łaski za Jej przyczyną. Potrzeba nowych cudów do kanonizacji — wyprośmy je u Boga, by zdziałał je za przyczyną bł. Kingi.

Niechże Zarząd P. A. K. rozwinie propagandę nabożeństwa do bł. Kingi przez Stowarzyszenia Katolickie. Stowarzyszenia tu wiele mogą zdziałać przez modlitwę, oraz przez kolportaż wydawnictw o bł. Kindze. Są one następujące: „O kanonizację bł. Kunegundy“ — Ks. Pabis. Cena 40 gr. Przy zamówieniu 10 egz. 11-sty gratis. — „Żywot św. Kunegundy“ — z ilustracjami. Cena 1.60 zł. Do nabycia w Sekret. DIAK-u.

Bł. Kinga daje nam wzór świętego pożycia małżeńskiego; temwięcej winniśmy w obecnym okresie zaznajamiać się z Jej życiem, gdy ideą przewodnią tegorocznej naszej pracy jest uświęcenie rodzin.

4. Kursy dla Kierownictw.

Diecezjalne Zarządy Katolickich Stowarzyszeń Mężów i Kobiet oraz Młodzieży będą urządzać w jesieni i w zimie kursy rejonowe dla Kierownictw Oddziałów. Apelujemy gorąco do Zarządów P. A. K., by zainteresowały się temi kursami i dopilnowały, by Kierownictwa Oddziałów brały udział w tych kursach. Kursy są przygotowywane bardzo starannie; wymagają one wiele nakładu pracy i kosztów. Stąd byłoby wielką szkodą dla pracy katolickiej w parafji, gdyby Kierownictwa zaniedbały skorzystanie z kursów.

Niechże Zarząd P. A. K. dopomoże Kierownictwom do korzystania z kursu i nie szczędzi uwagi i zachęty w tej sprawie.

III. Dział programowy

1. Zjazdy i obrady P. T. Przewielebnych Księży Instruktorów i Rekolekcjonistów.

Projektowane zjazdy i obrady P. T. Przewielebnych Księży Instruktorów i Rekolekcjonistów odbędą się w Tarnowie w miesiącach październiku i listopadzie. Zawiadomienia, zawierające dokładny termin zjazdu, oraz program obrad wyślemy listownie do każdego z Przew. Księży Instruktorów i Rekolecjonistów.

Nominację na Instruktora Dekanalnego otrzymał Ks. Andrzej Gołąb, proboszcz w Baranowie na dekanat baranowski i Ks. Jan Lipień, proboszcz w Górze św. Jana, na dekanat tymbarski.

2. Rekolekcje zamknięte.

W miesiącu grudniu Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej zorganizuje szereg rekolekcyj zamkniętych dla młodzieży i dorosłych, członków Stowarzyszeń Akcji Katolickiej. Rekolekcje te odbędą się w klasztorach, oraz w willach i pensjonatach.

3. IV. Tydzień Katolicko-Społeczny.

Z końcem miesiąca grudnia rozpocznie się w Tarnowie IV. Tydzień Katolicko-Społeczny, przeznaczony dla Prezesów Parafjalnej Akcji Katolickiej. W projektowanym IV. Tygodniu będą mogli wziąć udział ci z Prezesów, którzy nie uczestniczyli w II. Tygodniu Katolicko-Społecznym. Będą na nim omówione wszystkie zagadnienia, związane z pracą Parafjalnej Akcji Katolickiej, oraz będą urządzone pokazowe zebrania pojedynczych Stowarzyszeń i wzorowe posiedzenie P. A. K.

IV. Dział: Wykłady i pogadanki.

KWADRANS EWANGELICZNY

wygłoszony na zebraniu plenarnem Oddziału K. S. M. w Tarnowie dnia 10 września b. r. jako dopełnienie referatu na temat: **„Rodzina a Kościół"**.

„Albowiem jesteśmy pomocnikami Bożymi, rolą Bożą zoraną jesteście; budowaniem Bożem jesteście. Według łaski Bożej, która mi jest dana, jako mądry budowniczy założyłem fundament, a drugi na nim buduje. Lecz każdy niech baczy, jako na nim buduje. Albowiem fundamentu innego nikt założyć nie może, okrom tego, który założony jest, którym jest Chrystus Jezus. A jeśli kto na tym fundamencie buduje złoto, srebro, kamienie drogie, drwa, siano, słomę; każdego robota jawna będzie. Bo dzień Pański pokaże, bo się w ogniu objawi, a każdego roboty, jaka jest, ogień spróbuje. Jeśli którego robota zostanie, którą nadbudował, zapłatę weźmie. Jeśli którego robota zgorzeje, szkodę odniesie, lecz sam będzie zbawiony, wszakże tak jako przez ogień". I. Kor. III. 9-15.

W obliczu niebezpieczeństwa.

Nowoczesne pogaństwo, ogarniając coraz szersze warstwy ludzkości i rzucając się w ciągu wieków na różne pola, dziś z całą zaciętością rzuca się na pole życia małżeńskiego i rodzinnego. W zapalczy-

wości swojej, dyktowanej zwyczajnie zwyrodnieniem zmysłowem i życiem nieobyczajnem, zapomina biedna ludzkość o tem, że wchodzi na **tereny nie swoje, ale na tereny Boskie,** że tutaj głos ma nie kto inny, jak tylko sam P. Bóg i Jego nieomylny nauczyciel na ziemi Kościół św.

„Pomocnikami Bożymi jesteśmy".

To też my, członkowie Apostolstwa świeckiego, musimy uprzytomnić sobie często, jakie winno być nasze stanowisko wobec zagadnienia „Rodzina a Kościół". Jakże pięknie mówi św. Paweł w swym liście do Koryntjan w wierszach, które przeczytałem: „Albowiem pomocnikami Bożymi jesteśmy. Budowaniem Bożem jesteście".

Z woli Najwyższego mamy być jego pomocnikami i z całą gorliwością zająć się budowaniem Bożem. Ułatwione mamy już zadanie. Oświeceni bowiem łaską Bożą wysłannicy Pańscy, położyli już **fundament,** na którym mamy prowadzić dalej dzieło budowania. **Fundamentem zaś tym — Chrystus Jezus.** Innych tedy fundamentów kłaść nam już nie wolno, ale budować dalej.

Dzień Pański — **Sąd Boży** — pokaże, jakie było nasze budowanie. Wtedy to bowiem stanie się jasnem, jaka była robota każdego. Szczęśliwy ten, którego robota była na cenę złota, srebra lub drogich kamieni; mniej natomiast szczęśliwy ten, którego praca zeszła do ceny drzewa, siana i słomy. Ogień bowiem, jakim rozporządza sprawiedliwość Boska, spróbuje roboty każdego, jaka jest. Jeśli wobec nieskończonej sprawiedliwości Bożej ostoi się czyjaś praca — nagrodę weźmie, ale jeśli nie — szkodę poniesie.

Zaiste, wielkie to słowa — pocieszające i ostrzegawcze zarazem.

Chrystus Jezus — fundament rodziny.

Z całą gorącością ducha winniśmy tedy przystąpić do pracy, do jakiej nas wzywa Pan Bóg. Na fundamencie Chrystusowym, a więc na Chrystusie i Jego świętych zasadach budować nam trzeba gmach naszego życia wewnętrznego, naszej doskonałości i świętości osobistej, oraz gmach życia społecznego. W tym też celu należy nam zwrócić szczególniejszą uwagę **na pierwszą szkołę życia,** jaką jest rodzina.

Na Chrystusie i Jego świętych zasadach oprzeć nam trzeba każdą naszą rodzinę. W kwestjach dotyczących życia rodzinnego nie wolno nam słuchać żadnych fałszywych podszeptów, ale pytać się, co myśli i co mówi o tem Chrystus. A Chrystus powie nam, że rodzina to rzecz święta, to instytucja Boża. Chrystus powie nam, że jeśli chodzi o stosunek rodziny do Kościoła, to obowiązkiem rodziny jest 1) przysparzać Kościołowi coraz to nowych członków, a członków zdrowych i silnych, 2) współpracować ustawicznie z Kościołem w dziele wychowania, 3) oraz słuchać zawsze wskazań, upomnień i ostrzeżeń jego. Kościół św. bowiem, będąc z woli Bożej stróżem prawa Bożego, powołany jest również i do tego, by nas objaśniał i ostrzegał tak w sprawach małżeńskich, jak i w sprawach życia rodzinnego. Chrystus powie nam,

4) że w rękach Kościoła św. złożył Swe skarby i błogosławieństwa dla wszystkich ludzi i dla wszystkich rodzin, trzeba tylko troszkę dobrej woli, by się stać ich uczestnikiem.

Rodzina a Kościół.

Jakie piękne **zadanie w dziejach Kościoła** może spełnić rodzina, oparta o Chrystusa! Możnaby o tem mówić wiele, ale zamiast dalekich wywodów posłużę się przykładem.

Było to w roku 1843. Pogrążony w zadumie, pnie się na wyniosły szczyt góry św. Bernarda młody człowiek. Szedł do monasteru, który jaśniał na szczycie góry, by prosić o przyjęcie do klasztoru. Był to Ludwik Martin, syn kapitana wojsk francuskich, dzielnego żołnierza i wyznawcy. Niestety, do klasztoru nie został przyjęty, bo nie miał odpowiedniego wykształcenia. Wraca smutny do domu do Alencon. Wnet jednak uspakaja się, zrozumiawszy, że inna jest wola Boża.

Niedługo potem w tem samem miasteczku młoda, pobożna dziewica Lelja Guerin, pragnąc poświęcić się służbie Bożej, puka do furty klasztoru SS. Miłosierdzia. Natchniona jednak Duchem Bożym przełożona klasztoru oświadcza jej stanowczo, że to nie zgadza się z wolą Bożą. Wraca więc smutna do domu. Ale i ona wnet się uspakaja, a klęcząc przed Najśw. Sakramentem tak się modli: „By spełnić Twą świętą wolę o Panie, wstąpię w związek małżeński, ale proszę Cię, daj mi dużo dzieci, a niechaj wszystkie będą Tobie poświęcone".

I cóż się dzieje? W roku 1858 klęczy na stopniach ołtarza w miasteczku Alencon młoda para. To właśnie Ludwik Martin i Lelja Guerin, którzy daremnie pukali do furty klasztornej. Wszystkowiedzący i wszystkomogący Bóg wiąże teraz razem te dwie piękne i gorące dusze na wspólną dolę i niedolę.

I wysłuchał Pan modlitwy oblubienicy. Obdarzył ją dziesięciorgiem dzieci, które zaraz od pierwszej chwili poświęciła Bogu. Piękne prawdziwie było życie tej rodziny, którą zdobiły wielkie, chrześcijańskie cnoty, połączone z prawdziwą skromnością i prostotą.

Wprawdzie i ta rodzina miała swoje krzyże, ale gorąca miłość Boża wszystko osładzało. Gdy umarło czworo malutkich jeszcze dzieci, mówiła spokojnie pani Martin: „Czworo z mych dzieci już dobrze umieszczone. Inne później nieco, ale z większemi zasługami posiądą Królestwo Boże. Życie me krótkie. Wnet odnajdę me maleństwa".

I któż to są ci państwo Martinowie? — To rodzice młodej a tak wielkiej świętej — św. Tereni od Dzieciątka Jezus. Wszak św. Terenia to jedna z ich dziesięciorga dzieci. Wychowana w atmosferze prawdziwie religijnej, już od pierwszej młodości jej dusza piękna rwie się do czynu i ofiary. Sama powiada, że **pragnęła być apostołką i męczenniczką,** oraz oddawać się jak najgłębszej bogomyślności. Spostrzegłszy, że te jej pragnienia nie mogą być urzeczywistnione, z przyczyn od siebie niezależnych, rzekła sobie: „Już wiem, jakie moje zadanie i powołanie na ziemi. **Odtąd będę sercem Kościoła. Ogniem miłości Bożej**

rozpalę me serce tak, bym potem wszystkich tą miłością mogła zapalić. Gdy jedni walczą, ja kochać będę".

Oto idea przewodnia jej życia. **Goreć miłością i być sercem Kościoła.**

Rodzina — sercem Kościoła.

Kto wie, czem na widnokręgu Kościoła jest ukazanie się św. Tereni, która przykuwa do siebie uwagę i serca coraz szerszych warstw, ten również zrozumie, jak wielką, jak doniosłą rolę w dziejach Kościoła może odegrać rodzina, choćby to była rodzina najmniej znana światu, jeśli będzie ożywiona do głębi duchem Bożym. Jedni bowiem w ekonomji Bożej powołani są do życia więcej zewnętrznego, inni zaś do życia więcej ukrytego. Ale jedni i drudzy mogą się stać wielkimi w obliczu Boga i Kościoła.

Dążąc tedy, jako pomocnicy Boży do odrodzenia rodziny na fundamencie Chrystusowym, starajmy się o to, by rodziny nasze były temi ogniskami, z których jasnym płomieniem bije gorąca miłość Boża, oraz szacunek dla Kościoła św. Szczegółowo zaś postanówmy sobie dziś wprowadzić zwyczaj wspólnej modlitwy w rodzinie, przynajmniej w niedzielę wieczór, oraz wspólne czytanie w rodzinie w pewne oznaczone dni Pisma świętego. W takich warunkach rodziny wychowywać będą pokolenia prawdziwie wielkie i same staną się **sercem Kościoła.**

Ks. H. S.

Dr. M. Suwada.

PRZED CZEM NALEŻY UCHRONIĆ RODZINĘ DZISIEJSZĄ, JEŚLI PRAGNIEMY, BY CHRYSTUS-KRÓL W NIEJ ZAPANOWAŁ.

(Referat na Akademję ku czci Chrystusa-Króla).

Coroczna uroczystość Chrystusa-Króla ma przypominać wszystkim tę podstawową i niewzruszoną prawdę, że Zbawca świata jest zarazem Najwyższym jego Panem i Władcą, że jest Jedynym Prawodawcą życia wszystkich społeczeństw, narodów i państw, że Jego najświętsza wola, Jego nauka winna przenikać ożywiać i kształtować wszelką twórczość i działalność, wszelkie prądy i dążenia. Tej prawdy wielka część ludzkości od początku uznać się sprzeciwia, królewskiej władzy i planom Chrystusa przeciwstawia własną wolę i cele, życie osobiste, rodzinne, społeczne prowadzi bez oglądania się na wzór i nakazy Zbawiciela, wbrew Jego pragnieniom i przykazaniom urządza świat, używa jego dóbr, weseli się, żyje i umiera. W ten sposób tworzy się i rozszerza w świecie współczesnym coraz bardziej pogańska cywilizacja, pogańskie prawa, obyczaje, bezbożna literatura, sztuka, rodzina, wychowanie.

Przeciwko temu rozwielmożnionemu we wszystkich dziedzinach życia i kultury nowoczesnemu pogaństwu, przeciwko całkowitemu niemal zeświecczeniu podstaw, kierunków i postępu dzisiejszego świata staje do walki w obronie zasad., praw i ideałów prawdziwej, chrześcijańskiej kultury Akcja Katolicka, która wszystkie jej dziedziny, bogactwa i zdobycze, cały jej rozwój i przyszłość pragnie z powrotem oprzeć i kształtować na trwałych fundamentach wiary, moralności, religji, zgodnie z wielkim planem boskiego odkupienia i przeznaczenia ludzkości.

Nie będziemy tu rozpatrywać, jak ta walka, obrona i praca w poszczególnych kierunkach się odbywa. Zajmiemy się jedynie tą pierwszą i najważniejszą komórką życia i społeczeństwa, jaką jest rodzina. Jej znaczenie i zasadniczą rolę w życiu społecznem, moralnem, wychowawczem dzisiaj coraz gruntowniej w słowie i piśmie się rozważa, podkreśla i ocenia. Lecz znane są również powszechnie zawzięte ataki na nią i zakusy jej przeciwników, którzy wszystkie swe siły zwracają, by jej jedność, trwałość, spoistość i dostojeństwo podważyć, osłabić i rozluźnić.

Nie będziemy tu wspominać o ich szaleńczych poglądach i niegodnych człowieka wskazaniach i próbach, o ślubach cywilnych i rozwodach, o małżeństwach koleżańskich, o wyuzdaniu i znieprawieniu małżeńskiego i rodzinnego życia i obyczajów, jakie panuje w wielu dzisiejszych społeczeństwach i krajach. Uwagę zwrócimy na nasze rodziny. I wśród nich bowiem występują pewne groźne objawy, cienie i plamy, które koniecznie zawczasu usunać musimy, jeśli pragniemy zachować jej dotychczasowy, chrześcijański charakter, duchowy ład, zdrowie moralne i fizyczne.

Naszym głównym obowiązkiem i zadaniem jest wprowadzić Chrystusa do naszych rodzin, w domach naszych, w sercach małżonków, dzieci i domowników uczynić Mu stały, czysty, dostojny i królewski przybytek. Jego prawa, życzenia i upodobania winny kształtować i uświęcać wszelkie nasze przeżycia, zamysły, dążenia, wszelkie prace, trudy i radości. Należy zatem gorliwie czuwać, by w rodzinach naszych myśli, starania i zabiegi o sprawy ciała, jego utrzymanie, wygody i przyjemności nie przygniatały i nie zagłuszały całkowicie myśli o duszy, troski o jej moralny wzrost i moc, o zaspokojeniu jej górnych, nadziemskich potrzeb i pragnień. Pamięć o celach wiecznych, o życiu wewnętrznem i religijnem uświęceniu winna stanowczą posiadać przewagę nad zabiegami o dobrobyt i wygody materjalne, doczesne.

Nie chodzi tu o przewagę godzin i dni, o miarę ilości czasu, jaki się poświęca jednym i drugim sprawom, ale o głębię, stałość i żywotność przeświadczenia o pierwszeństwie i wyższości ducha, obowiązków religijnych, wartości moralnych nad interesami i bogactwami ziemskiemi. Te ostatnie bezsprzecznie więcej wymagają i pochłaniają czasu, wysiłków, nerwów, obficiej wyciskają pot i zmarszczki na czole, dla nich też sam Stwórca sześć dni w tygodniu przeznaczył, ale nie wolno dopuścić, by się wyzwoliły i uniezależniły od wiekuistych celów i dążeń duszy, by ją — jak się to często dzieje — nawet w niedzielę pętały i do niewolniczej służby jedynie ciału i ziemi poniżały.

W dzisiejszych zaś, tak wyjątkowo ciężkich warunkach życia, kiedy troska o byt, utrzymanie rodziny, zapewnienia jej jakiej takiej przyszłości, wymagają niezwykle wyczerpujących i ciągłych zachodów, ustawicznej z dnia na dzień, z miesiąca na miesiąc krętaniny i szarpaniny, kiedy wszystkie wspólne rozmowy, narady i krzątania rodzinne obracają się przeważnie około spraw materjalnych i gospodarczych, — myśli o podniesieniu i wzbogaceniu swego wewnętrznego, duchowego życia grozi poważne niebezpieczeństwo zupełnego starcia, zlekcewa-

żenia i zapomnienia. Gorączkowe bowiem tempo dzisiejszego życia, co bezustannie przynagla, niepokoi, ściska i przygnębia każdą rodzinę, każdy stan, — niezwykle mało pozostawia wolnych chwil na wytchnienie, głębsze skupienie, wspólne podniesienie duszy i serca ku niebu, ku Bogu. Lecz właśnie z tego powodu prawdziwa rodzina chrześcijańska tem usilniej pilnuje dzisiaj swego religijnego życia. Pamięta ona, że wśród cierpień, nędzy i trosk oddech duszy, jej żywotność i zaziemskie porywy należy tem więcej podtrzymywać i zasilać. Najpewniejszą ostoją i pokrzepieniem dla niej staje się wówczas Chrystus-Król boleści, Król Ukrzyżowany w cierniowej koronie.

By Jego panowanie i błogosławieństwo rodzinom i domom naszym zapewnić, musimy w nich również utrzymywać stałą, zawsze świeżą i czystą, łagodną i wyrozumiałą miłość. Ona łączyć winna wzajemnie małżonków, dzieci między sobą i z rodzicami. O jej potrzebie i dobrodziejstwach niema potrzeby się rozwodzić. Wszyscy bowiem jej dobroczynnych skutków nieraz zaznali. Niestety, trzeba stwierdzić, że w dzisiejszych czasach miłość ta głęboka i żywa coraz słabiej płonie w naszych rodzinnych ogniskach, często już tylko od czasu do czasu się pojawia, gdzieniegdzie całkiem wysycha i niknie. Coraz bo trudniej ją w niezmiennej, jasnej, pogodnej postaci zachować. Życie współczesne naraża bowiem na liczniejsze i boleśniejsze udręki. Samo przestało być harmonijnem, pewnem, zrównoważonem; nie można jego biegu, zawodów, zakrętów i przewrotów gospodarczych i społecznych przewidzieć i obliczyć. To też każdy rok, miesiąc, dzień budzi u dzisiejszego człowieka coraz to nowe niezadowolenie, rozgoryczenie, wyciska coraz więcej nerwowości, uporu i złości. Ten zaś stan ciągłego rozdrażnienia, rozterki wewnętrznej i niezadowolenia jest źródłem tych powtarzających się tak często dzisiaj po domach wzajemnych poróżnień, utarczek i przezbywań, które tak zatruwają i uprzykrzają wzajemne współżycie.

Jednak rodzina chrześcijańska, jeśli pragnie zaznać pokoju i miłości, jaką Chrystus-Król pragnie ją obdarzyć, musi tem więcej zdobyć się na moralny wysiłek w celu opanowania swej samowoli i porywów, w celu wyzwolenia się z pod ucisku i tyranji codziennych wrażeń, nastrojów, kaprysów i nerwów. Zwłaszcza mąż, ojciec winien utrzymać w sobie wewnętrzną, duchową równowagę, męską stałość i rozwagę.

Niejednokrotnie przyczyną takich ustawicznych niesnasek i zgryzot rodzinnych jest zachwiana, albo fałszywie ustalona równowaga władzy i rządów w domu. Tak zaś dzieje się tam, gdzie jedna strona obejmuje wyłączne kierownictwo i rozstrzyganie ważnych i błahych, wielkich i małych spraw, lekceważąc zupełnie zdanie i znaczenie drugiej, która władzę swą zaznacza jedynie sprzeciwem, przezwiskiem, przekleństwem. Przy takiej w wielu rodzinach wybujałej rządności jednej osoby, a burzliwej i opornej uległości drugiej, nie może oczywiście panować harmonja, zgoda i ład. Tu trzeba naprzód zaprowadzić należyty podział władzy, oddając rządy właściwej głowie rodziny, jaką jest ojciec.

Ten niestety niezawsze dzisiaj posiada należny autorytet, co najwyraźniej objawia się w stosunku dzieci, zwłaszcza dorosłych synów,

do niego. Jeśli naprawdę rzadko się zdarza, by dziecko nie czuło serdecznego przywiązania i miłości do matki, to dość liczne są wypadki, że synowie podrośli nie okazują powinnej czci, uszanowania i posłuszeństwa dla ojców. Zbyt wcześnie i pospiesznie wyzwalają się i z pod ich — dzisiaj wcale lekkiej i miękkiej — ręki i z pod władzy. Za wcześnie mędrkują, stawiają się i przewodzą. Dzisiejsze młode pokolene nie zna nietylko surowych ojców, ale wogóle nie przywykło do posłuchu, karności, uległości i czci. Zaznacza się to nawet w mowie. Kiedy dawniej dziecko stale przemawiało do ojca i matki przez „wy" — to obecnie powszechnie używa „ty". Drobny to, ale charakterystyczny i wymowny szczegół. Najwyższy też czas, by ojcu w rodzinie dzisiejszej przywrócić należny autorytet, władzę i posłuch.

W parze z tem rozluźnieniem i uswawolnieniem stosunku dzieci do rodziców występuje inne groźne zjawisko. Oto rodzice zbyt lekko i słabo zajmują się ich wychowaniem. Dziś dom stanowczo za mało pilnuje, uczy, kształci i urabia. W tem podstawowem zadaniu i obowiązku wyręcza go pastwisko, ulica, boisko sportowe, kino, widowiska, zepsute i zaraźliwe otoczenie, koledzy, książki. Stad tak łatwo dziś rodzicom zabrać na pewien czas dziecko z domu, tak łatwo wszystkim, powołanym i niepowołanym zatrzymywać je przez całe godziny w swych kółkach, sieciach, sidłach. A przecież dom, atmosfera rodzinna, miłość, roztropność i doświadczenie rodziców, wspólne zbiorowe prace, modlitwy, uroczystości — to najcenniejszy czynnik wychowawczy. Należycie oceniła jego doniosłość współczesna szkoła, która tak ściśle stara sie zespolić swe wysiłki z rodzicami uczniów, tworząc przeróżne komitety i patronaty rodzicielskie. O tej tedy swej pierwszorzędnej i odpowiedzialnej roli wychowawczej rodzina dzisiejsza poważniej i gorliwiej pamiętać powinna.

Żeby jednak rolę tę należycie i ochotnie spełniać, trzeba dziecko ukochać. Zapewne tej wielkiej, najpiękniejszej miłości nie brak naszym ojcom i matkom. Ale już są znaki, ze jakieś ponure i niskie doznanie, jak mroźny powiew, co wszystko ścina i kruszy, idzie przez wiele ludzkich serc. Jeszcze sumienie ludu wzdryga się przed tą łatwą do spełnienia i zatajenia, tem nie mniej najpotworniejszą zbrodnią, do jakiej natura człowieka poniżyć się odważa, ale już pod wpływem znów tych obecnych anormalnych stosunków w świecie, bezrobocia, nędzy, niemożności zapewnienia jakiejkolwiek pewniejszej przyszłości dzieciom, pojawia się, jak jakaś rdza, ten osad niechęci, co stłumia i sposępnia tę szczera, serdeczną radość i dume, jaką każdy ojciec i matka odczuwa z posiadania potomstwa. Zapowiedź jego przyjścia na świat przyjmuje się niekiedy nie jako najradośniejszą nowinę, ale jako niepożądane zdarzenie. Tego rodzaju odczucia i usposobienia grożą bardzo niebezpiecznem przeobrażeniem pojęć i postawy rodzicielskiej u dzisiejszego pokolenia. Należy tedy czujnie baczyć, by tej złowrogiej psychozie obecnych czasów owładnąć się nie dać, by duszę swą i serce uchronić przed słabością i przyziemnością, co zawsze miarą nikczemną chce oceniać to, co jest w każdej nowonarodzonej dziecinie wartością nieśmiertelną.

Żeby jednak ta krótkowzroczność i przyziemność nie wynaturzała charakterów, nie wysuszała serc ludzkich z najczystszych i najżywszych uczuć radości i wesela, trzeba i sobie i drugim — przyszłym ojcom i matkom — małżeństwo i rodzinę ukazywać częściej w należytem, chrześcijańskiem, dostojnem i uroczystszem świetle.

Tymczasem o małżeństwie i rodzinie w tem świetle, w jakiem nam je przedstawia Objawienie, t. j. o jego charakterze sakramentalnym, o jego świętości i dostojeństwie — przyznajmy się — że najmniej myślimy i mówimy. Nie rozważamy tej jego nadprzyrodzonej wartości ani w okresie dojrzałej młodości, ani w stanie narzeczeństwa, na chwilę tylko, jakby mimochodem spostrzegamy tę jego tajemniczą wzniosłość podczas samego obrzędu ślubnego, ażeby później w następującem, aż do śmierci trwającem pożyciu małżeńskiem, nigdy więcej o niej nie pamiętać.

Gdyby nie wiadomości z nauki szkolnej, religji, katechizmu i kazania i gdyby nie ta sama strona obrzędowa ślubu, która następując bezpośrednio po przystąpieniu do dwóch innych Sakramentów, odbywając się w kościele, w obecności kapłana, z towarzyszeniem śpiewu i organ, dostatecznie — by się tak wyrazić — mocno skupia i uwydatnia świętość aktu i chwili, — wrażenie, pamięć, myśl o niej nigdyby nie zagościła w naszej duszy, w naszem sercu.

Zbyt jeszcze po świecku, zbyt po ludzku tylko, a raczej zbyt po naturalnemu i cielesnemu o małżeństwie, o miłości, o współżyciu, o rodzinie, o dzieciach myślimy, mówimy, słyszymy, czytamy, rozprawiamy, żartujemy, radzimy i odradzamy, cieszymy się i gratulujemy.

I dlatego też świętość, powaga, wzniosłość tego Sakramentu najwięcej jest słowem, pismem i czynem w świecie zapoznana, poniewierana, bezczeszczona. O tym przedmiocie, na ten temat nie umiemy, nie potrafimy wprost inaczej się wyrażać i wypowiadać, jak tylko w postaci półsłówek, niedomówień, żartów i uśmieszków. W tej też tak ważnej i tak żywotnej, tak osobiście każdego obchodzącej sprawie najmniej śladu i wpływu uszlachetniającego pozostawia religja, bo najtrudniejszy tu do naszego umysłu i serca ma dostęp. Światło wiary, nauka Chrystusa i Kościoła, pojęcia religijne o małżeństwie i rodzinie napotykają na zorganizowany i zawzięty opór, stawiany przez zmysły, wychowanie, lekturę, sztukę, teatr, kino, hasła pseudopostępowe i wyrafinowany materjalizm współczesny. Wszystkie te czynniki i siły sprzysięgły się, by nie dopuścić do odsłonienia światu, a zwłaszcza dojrzewającej młodzieży, tej cudownej, niepojętej piękności i wzniosłości małżeństwa chrześcijańskiego, jaką jego sakramentalny charakter mu nadaje i objawia. Upojone widokiem i treścią jego naturalnej strony, nie chcą słyszeć o jego stronie nadprzyrodzonej. Tę pierwszą za to zachwalają, upiększają i stroją w cały przepych sztuki, poezji, pokusy, bez rozróżniania ducha od ciała, miłości od nerwów, cnoty od grzechu.

Dlatego też jak najczęściej trzeba sobie i drugim uświadamiać i przypominać katolicką naukę o małżeństwie i rodzinie, poznawać w świetle wiary jej prawa, dobra i zadania. Przedewszystkiem o tym obowiązku

winni pamiętać mężowie i ojcowie katoliccy, którzy bardziej od żon i matek wtłoczeni w prądy dzisiejszego ześwieczczonego życia, o wiele więcej są narażeni na całkowite spłukanie i zatratę swych katolickich pojęć i zasad, — z drugiej zaś strony, jeśli posiędą poważniejszą i gruntowniejszą naukę w tym przedmiocie, skuteczniej mogą torować drogę, ułatwiać przystęp i przyjęcie się katolickich poglądów w swem środowisku, społeczeństwie, w świecie.

Gdy nastąpi to oczyszczenie i uszlachetnienie pojęć i wyobrażeń o małżeństwie i rodzinie, gdy w naszych myślach, słowach i postępowaniu dokona się to zasadnicze przeobrażenie, gdy dusze nasze i serca wypełni łaska, dobroć i miłość chrześcijańska, wówczas w domach naszych i rodzinach zagości i do końca w nich pozostanie Chrystus-Król.

Drobne utwory na akademję ku czci Chrystusa-Króla.

Jan Kochanowski.

Pan chce królować.

Psalm XCIII.

Pan chce królować, odział się zacnością,
Okrył się męstwem wszytek i dzielnością;
Pan, przez którego krąg nieporuszony
Ziemski stworzony.

Stolica Jego od początku świata
Jest założona, a on wszytki lata
Uprzedził; ale i wieków nie stanie,
A On zostanie.

Niech huczą rzeki, niechaj głośne wały
Swym gęstym szykiem uderzają w skały,
Groźniejszy morza i wszech nawałności
Bóg z wysokości.

Chybić nie może, co Ty kiedy swojem
Słowem wyrzeczesz; przeto w domu Twoim
Wieczna powaga, wieczna cześć zostanie,
Prawdziwy Panie!

Marja Studnicka.

Tyś jest O! Chryste...

Tyś jest, o Chryste, sercem i głową,
Rodziny ludzkiej życia osłodą,
Gdzie Ty królujesz — o, Jezu Chryste,
Szczęścia tryskają krynice czyste!..

Rodzina dziełem Twej Opatrzności,
Tyś prawodawcą, źródłem miłości,
Tyś jest jej słońcem i ciepła tchnieniem,
Rodziny szczęściem i uświęceniem!..

Rodzina - tron Twój — o, Chryste Panie,
Ty w niej wszechwładne masz panowanie,
To chwała Twoja, Twe uwielbienie,
Za radość życia — serc dziękczynienie!..

W rodzinnem kole — jako w Twem niebie,
W sercach wzniesiony jest tron dla Ciebie,
Codzień z serc dziatek płynie błaganie:
„Rodzinę naszą — błogosław Panie!..

Gdy niebo szczęścia chmury zasłonią,
I oczy smutne łzy gorzkie ronią,
Tyś ich ratunkiem, słońca promieniem,
Tyś ich weselem — serc uświęceniem!..

Króluj o, Chryste! w naszej rodzinie,
W życia naszego każdej godzinie,
Bądź ojcem, bratem, bądź przyjacielem,
Radością, szczęściem, w smutku weselem!..

Z tronu w rodzinie — o, Chryste Panie,
Rozprzestrzeń boskie swe panowanie,
W jedną rodzinę złącz naród cały,
Niechaj Ci śpiewa hymn wiecznej chwały!..

Żywy obraz. (Zakończenie akademji na święto Chrystusa-Króla).

Na scenie wolna okolica. Wschód słońca. W dali widać duży biały krzyż. Obok krzyża na wzniesieniu stoi anioł, który wolno recytuje wiersz: „Pod

Chrystusem w niebo wstępującym". Pod krzyżem klęczą grupami stany: rycerze w malowniczych polskich strojach, powstańcy, legioniści, młodzież KSM., dziatwa szkolna, lud.

Z. Krasiński.

Pod Chrystusem.

Nie tak jak dawniej — w cierniowej koronie!
Nie tak jak dawniej — z gwoździami u ręki
Pan bólu tylko i Bóg tylko męki!

Innym już wiekom inny Chrystus płonie
Od ramion krzyża na zawsze odpięty,
Jak Duch świetlany, wyzwolony, święty

Zawisł na Ojca wszechbłękitnem łonie
I w światów nowych wschodzącej Jutrzence
Macza wzniesione — wniebowstępne ręce.

Katolickie Stowarz. Mężów

1. Programy zebrań plenarnych.

Z miesiącem październikiem wchodzimy w okres najbardziej sprzyjający pracy ideowej i organizacyjnej. Dlatego należy wiele starań dokładać, by ten czas jesienny i zimowy jak najlepiej wyzyskać. Szczególną troską winno Kierownictwo otoczyć zebrania plenarne i baczyć, by one były pełne treści, by z każdego zebrania wynosili członkowie praktyczne postanowienia i by te postanowienia realizowali następnie w życiu. Akcja Katolicka ma nadać życiu kierunek zdrowy i Boży; dokona tego wtedy, jeśli członkowie udoskonalą osobiste życie i jeśli zasady Boże będą wprowadzali wśród swego otoczenia.

Zarząd Diecezjalny podaje ogólny program pracy; i taki program z początkiem obecnego roku zakomunikowaliśmy Oddziałom. Z tego programu winny pojedyncze Oddziały układać plan swojej pracy i porządek każdego zebrania plenarnego. Ponieważ jednak z niektórych Oddziałów otrzymujemy prośby, by ułożyć najszczegółowszy program zebrań plenarnych, dlatego pragnąc oddać usługę Oddziałom, podajemy niniejszem porządek zebrań na miesiąc październik, listopad i grudzień. Do tego programu winny Oddziały wnieść jeszcze swe potrzeby lokalne.

Październik. — Zebranie plenarne Oddziału K. S. M.

1. Modlitwa i zagajenie. (W zagajeniu p. prezes powita członków, oraz przeczyta porządek zebrania).

2. Odczytanie protokółu z poprzedniego zebrania (odczytuje sekretarz).

3. Sprawdzanie obecnych według spisu członków (sprawdza prezes).

4. „Kwadrans Katechizmowy". Z encykliki „O małżeństwie chrześcijańskiem" omawia jeden z członków Kierownictwa zagadnienia najbardziej interesujące członków. Może je sobie dowolnie wybrać, albo przedyskutować częściami całą encyklikę na kilku zebraniach. Po wywodach prelegenta winna rozwinąć się dyskusja i **koniecznie** winni członkowie powziąć odpowiednie postanowienia.

5. Sprawy organizacyjne:

a) I-szy Zjazd Delegowanych. Prezes albo Delegat składa dokładne sprawozdanie z przebiegu Zjazdu.

b) Święto Chrystusa - Króla. Prezes referuje uchwałę Zarządu P. A. K. w sprawie obchodu tej uroczystości.

c) Składki. Skarbnik przedstawia stan kasy i odczytuje nazwiska tych, którzy składki wpłacili.

6. Referat: „Chrystus-Król w rodzinie" — ref. członek Oddziału (referat ze „Szkoły Czynu"). Po referacie dyskusja i uchwalenie praktycznego postanowienia, które mają w najbliższym miesiącu spełnić członkowie.

7. „Wiadomości ze świata katolickiego". Jeden z członków referuje, co zaszło ważnego w życiu i rozwoju Kościoła w ostatnim miesiącu. Materjału użyczy mu Ks. Asystent.

8. „Kwadrans ewangeliczny" — odczytuje z „Posłańca DIAK-u" jeden z członków Oddziału.

9. Przemówienie Ks. Asystenta. — Jeśli jest na zebraniu Ks. Asystent, prezes prosi go o parę słów przemówienia.

10. Zakończenie pieśnią: „My chcemy Boga" lub modlitwą: „Wierzę w Boga Ojca".

—:—:—

Listopad. — Zebranie plenarne Oddziału K. S. M.

1. Zagajenie. Prezes wita gości i poświęca parę słów wspomnieniu zmarłych członków KSM. Modlitwa za spokój ich dusz.

2. Odczytanie protokółu z poprzedniego zebrania.

3. Sprawdzenie obecności członków.

4. „Kwadrans katechizmowy". Omówienie i wyjaśnienie pewnej części encykliki „O małżeństwie chrześcijańskiem". Powzięcie praktycznego postanowienia.

5. Sprawy organizacyjne:

a) Omówienie sprawy pomocy dla biednych na święta Bożego Narodzenia ze strony członków Oddziału KSM.

b) Udział Oddziału w „Święcie Młodzieży".

c) Sprawa składki miesięcznej. Odczytanie członków, którzy ją zapłacili.

d) Składka na cele centrali diecezjalnej.

e) Inne potrzeby organizacyjne Oddziału, oraz odczytanie niektórych rzeczy z „Posłańca DIAK-u".

6. Referat: „Nasza młodzież pozaszkolna męska". W krótkim referacie winien omówić jeden z członków Oddziału dodatnie i ujemne strony życia młodzieży ze swej okolicy, jej zachowanie się w rodzinie i podać środki oraz sposoby zaradzenia złemu przez członków Oddziału. Referat winien być jak najbardziej praktyczny, wzięty z życia, a dostosowany do hasła Episkopatu, t. zn. zwrócić uwagę na oddziaływanie członków rodziny na wychowanie młodzieży męskiej.

7. Wiadomości ze świata katolickiego.

8. „Kwadrans ewangeliczny" z „Posłańca DIAK-u".

9. Przemówienie Ks. Asystenta.

10. Zakończenie pieśnią lub modlitwą „Wierzę w Boga Ojca".

—:—:—

Grudzień. — Zebranie plenarne Oddziału K. S. M.

1. Modlitwa i zagajenie.

2. Odczytanie protokółu.

3. Sprawdzenie obecności członków.

4. „Kwadrans katechizmowy". Urywek z encykliki „O małżeństwie chrześcijańskiem". Powzięcie praktycznego postanowienia.

5. Sprawy organizacyjne:

a) Zapowiedź Walnego Zebrania na miesiąc styczeń. Oznaczenie terminu.

b) Sprawa prenumeraty „Posłańca DIAK-u" i innych czasopism. Abonament za „Posłańca" na rok 1936 należy z góry zapłacić.

c) Udział w kursach i rekolekcjach zamkniętych.
d) Uchwalenie terminu wspólnej Komunii św.
f) Uchwalenie terminu uroczystości „Opłatka".
g) Odczytanie ważniejszych rzeczy z „Posłańca", oraz załatwienie innych spraw organizacyjnych.
6. Pogadanka: „Nasze rozmowy w ognisku rodzinnem". Pora zimowa skupia rodzinę. O czem członkowie rodziny rozmawiają? Które rozmowy są grzeszne, niepotrzebne, nie przynoszące pożytku? Jak jest u nas? Jak powinno być? Co uczynimy i co dziś uchwalimy? Przypomnieć zdanie: **„Oto ja i ty, a spodziewam się, że między nami trzeci — to Chrystus".** (Gawędę wygłasza członek Oddziału).
7. Referat: „Człowiek dzisiejszy panem czy niewolnikiem?" — z „Posłańca DIAK-u". (Będzie ten referat w nast. numerze).
8. Wiadomości ze świata katolickiego.
9. „Kwadrans ewangeliczny" — odczytuje z „Posłańca" członek Oddziału.
10. Przemówienie Ks. Asystenta.
11. Zakończenie: „My chcemy Boga" lub odmówienie „Wierzę w Boga Ojca".

——:—:——

Prosimy uprzejmie wszystkie Oddziały KSM. o łaskawe doniesienie nam listem lub przynajmniej kartką pocztową, czy podane tak szczegółowo programy zebrań ułatwiły im pracę, czy może były im zbyteczne i czy Oddziały życzą sobie, by na każdy kwartał układać i podawać takie programy zebrań plenarnych. Oczekujemy odpowiedzi od wszystkich.

2. W sprawie wskazań programowych.

Delegaci Oddziałów KSM., którzy przybyli na I-szy Zjazd Delegowanych do Tarnowa w dniu 29 września br., otrzymali specjalne instrukcje dalszej programowej pracy. Oddziały, które nie były reprezentowane na Zjeździe, albo które przez Delegatów nie otrzymały instrukcyj, niech napiszą po nie do Sekretarjatu KSM. w Tarnowie, plac Katedralny 6.

3. Kursy dla Kierownictw.

Diecezja nasza pokryła się już siecią Oddziałów KSM. Niewiele istnieje parafij bez Oddziału KSM. Wszelako praca niektórych Oddziałów pozostawia wiele do życzenia. Jest powierzchowna, prowadzona nieraz błędnie; brak zrozumienia tu i ówdzie celu i zadań Katolickiego Stowarzyszenia Mężów. Wynika stąd konieczność gruntownego przygotowania Kierownictw do roztropnego prowadzenia pracy. Dlatego Zarząd Diecezjalny KSM. urządzi w miesiącach jesiennych i zimowych szereg kursów dla Kierownictw Oddziałów KSM. Kursy te będą urządzane dekanatami, a będą mieć na celu pouczenie Kierownictw o wykonywaniu pracy i obowiązków im zleconych, przejrzenie dotychczasowej ich pracy i załatwienie szeregu czynności organizacyjnych. Szczegółowe instrukcje odnośnie do kursów otrzymali Delegaci na I. Zjeździe.

4. Nowe Oddziały K. S. M.

W ostatnich tygodniach powstały dalsze Oddziały Katolickiego Stowarzyszenia Mężów i tak: 274. Ołpiny, 275. Pilzno, 276. Podole, 277. Staszkówka, 278. Stańkowa, 279. Lipiny.

Obecnie liczy KSM. 11.125 członków w 279 Oddziałach.

5. Plan kursów dla Kierownictw Oddziałów K. S. M.

I. **Brzesko, dnia 24 października** dla parafij: Biesiadki, Brzesko, Gnojnik, Jadowniki, Jasień, Okocim, Poręba Spytkowska, Szczepanów, Uszew.

II. **Pilzno, dnia 25 października** dla parafij: Dobrków, Jodłowa, Lubcza, Łęki Górne, Machowa, Pilzno, Przeczyca, Siedliska-Bogusz, Żwiernik, Gorzejowa.

III. **Tuchów, dnia 29 października** dla parafij: Gromnik, Jodłówka Tuchowska, Lichwin, Piotrkowice, Pleśna, Ryglice, Rzepiennik Biskupi, Siedliska, Siemiechów, Tuchów, Zalasowa.

IV. **Radłów, dnia 30 października** dla parafij: Borzęcin, Borzęcin Dolny, Radłów, Wierzchosławice, Wietrzychowice, Wola Przemykowska, Zabawa, Zaborów, Zdrochec, Żabno.

V. **Bobowa, dnia 31 października** dla parafij: Bobowa, Bruśnik, Ciężkowice, Jasienna, Jastrzębia, Korzenna, Lipnica Wielka, Siedliska, Wilczyska, Zborowice.

VI. **Zakliczyn, dnia 4 listopada** dla parafij: Brzozowa, Czchów, Domosławice, Filipowice, Iwkowa, Janowice, Paleśnica, Podole, Przydonica, Rożnów, Tropie, Zakliczyn, Złota.

VII. **Limanowa, dnia 5 listopada** dla parafij: Kamionka Mała, Kanina, Laskowa, Limanowa, Łososina Górna, Męcina, Nowe Rybie, Pisarzowa, Przyszowa, Słopnice, Ujanowice.

VIII. **Trzciana, dnia 12 listopada** dla parafij: Chronów, Gosprzydowa, Kamionna, Królówka, Lipnica Murowana, Nowy Wiśnicz, Stary Wiśnicz, Trzciana, Tymowa, Wojakowa, Żegocina.

IX. **Gorlice, dnia 15 listopada** dla parafij: Bystra, Gorlice, Kobylanka, Łużna, Moszczenica, Sękowa, Staszkówka, Szymbark, Turza, Zagórzany.

X. **Biecz, dnia 16 listopada** dla parafij: Biecz, Binarowa, Czermna, Kryg, Libusza, Lipinki, Olszyny, Ołpiny, Rozembark, Szerzyny, Wójtowa, Żurowa.

XI. **Nowy Sącz, dnia 21 listopada** dla parafij: Chomranice, Jakóbkowice, Kamionka Wielka, Mystków, Nawojowa, Nowy Sącz, Podegrodzie, Siedlce, Tęgoborza, Trzetrzewina, Wielogłowy, Zbyszyce.

XI. **Barcice, dnia 22 listopada** dla parafij: Barcice, Biegonice, Gołkowice Polskie, Krynica-Zdrój, Łomnica-Zdrój, Muszyna, Piwniczna, Rytro, Stary Sącz, Tylicz, Żegiestów-Zdrój, Żeleźnikowa.

XIII. **Gródek, dnia 23 listopada** dla parafij: Gródek, Grybów, Kąclowa, Krużlowa, Mogilno, Polna, Ptaszkowa, Ropa, Stróże, Szalowa.

XIV. **Tarnów, dnia 26 listopada** dla parafij: Tarnów-katedra, Tarnów Księża Misjonarze, Krzyż, Jastrząbka Nowa, Jurków, Lisia Góra, Łękawica, Łukowa, Pogorska Wola, Poręba Radlna, Skrzyszów, Szczepanowice, Szynwałd, Wola Rzędzińska, Zbylitowska Góra.

XV. **Mielec, dnia 28 listopada** dla parafij: Chorzelów, Czermin, Książnice, Mielec, Przecław, Rzędzianowice, Rzochów, Wadowice Górne, Zgórsko.

XVI. **Padew, dnia 29 listopada** dla parafij: Baranów, Borowa, Gawłuszowice, Górki, Jaślany, Padew, Tuszów Narodowy, Wola Baranowska.

XVII. **Żdżarzec, dnia 2 grudnia** dla parafij: Apolinary, Jamy, Jastrząbka Stara, Nagoszyn, Radomyśl Wielki, R u d a, Zassów, Żdżarzec.

XVIII. **Uście Solne, dnia 6 grudnia** dla parafij: Cerekiew, G r o b l a, Mikluszowice, Okulice, Strzelce Wielkie, S z c z u r o w a, Uście Solne.

XIX. **Bochnia, dnia 7 grudnia** dla parafji: Bochnia, Brzeźnica, Chełm, Cikowice, Krzyżanowice, Łapczyca, Ł ę ż k o w i c e, P o g w i z d ó w, Rzezawa, Sobolów.

XX. **Kolbuszowa, dnia 9 grudnia** dla parafij: Cmolas, Czarna, Kolbuszowa, Kupno, Niwiska, Ostrowy, P r z e d b ó r z, Trzęsówka.

XXI. **Dębno, dnia 11 grudnia** dla parafij: B i e l c z a, Dębno, Gwoździec, Łysa Góra, Maszkienice, Olszyny, Porąbka Uszewska, Wojnicz.

XXII. **Tymbark, dnia 13 grudnia** dla parafij: Dobra, Góra św. Jana, Jodłownik, Jurków, Krasne, Skrzydlna, Szczyrzyc, Szyk, Tymbark, Wilkowisko.

XXIII. **Dębica, dnia 18 grudnia** dla parafij: Brzeźnica, Czarna, Dębica, G u m n i s k a, Lubzina, Straszęcin, Zawada.

XXIV. **Witkowice, dnia 19 grudnia** dla parafji: Będziemyśl, Góra Ropczycka, Ocieka, Ostrów, Ropczyce, Sedziszów, Witkowice.

XXV. **Wielopole Skrzyńskie, dnia 21 grudnia** dla parafij: Bystrzyca, Brzeziny, Łączki, M a ł a, Nockowa, Wielopole, Zagorzyce.

XXVI. **Kamienica, dnia 23 grudnia** dla parafij: Czarny Potok, G r y w a ł d, Jazowsko, Kamienica, Krościenko, Łącko, Ł u k o w i c a, M ł y n c z y s k a, O c h o t n i c a D o l n a, Ochotnica Górna, Sromowce Niżne, S z c z a w n i c a, Tylmanowa.

XXVII. **Mędrzechów, dnia 28 grudnia** dla parafij: Bolesław, G r ę b o s z ó w, Zalipie, Mędrzechów, Szczucin, Słupiec.

XXVIII. **Dąbrowa, dnia 30 grudnia** dla parafij: Dąbrowa, Luszowice, O l e s n o, Otfinów, Radgoszcz, Z a l i p i e, Nieczajna, S m ę g o r z ó w, Odporyszów.

Uwaga: Parafje zaznaczone r o z s t r z e l o n y m drukiem nie zgłosiły do dnia 20 września Oddziałów KSM. do Sekretarjatu Katolickiego Stowarzyszenia Mężów w Tarnowie, pl. Katedralny 6.

Katolickie Stowarz. Kobiet

1. Uchwały Zarządu K. S. K.

Na zebraniu Zarządu K. S. K. w Tarnowie dnia 9 września br. dokooptowano na miejsce chorej p. Mąciorowej, p. Kołkową z Nagoszyna.

Pozatem uchwalono:

a) Zaprenumerować do centrali diecezjalnej KSK. wybitniejsze czasopisma zagraniczne, traktujące o kwestjach kobiecych.

b) Rozesłać przygotowane przez Sekret. Gen. projekty regulaminów Sekcyj Prasowej i Prelegentek członkiniom Zarządu do wiadomości.

c) Przesyłać Okólnik Związku wszystkim członkiniom Zarządu kolejno.

Pozatem omówiono szereg spraw, związanych z pracą organizacyjną, a zwłaszcza sprawy kursów jesiennych i zimowych dla Kierownictw Oddziałów.

2. Nowe Oddziały K. S. K.

W dalszym ciągu powstały Oddziały K. S. K. w następujących miejscowościach:

332. Jamnica, 333. Trzciana koło Mielca, 334. Januszowa koło Sącza, 335. Lipiny, 336. Sikorzyce.

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet liczy zatem obecnie 18.611 członkiń w 336 Oddziałach.

3. W sprawie kursów dla Kierownictw.

Diecezjalny Zarząd KSM wysłał do wszystkich Oddziałów KSK. na terenie diecezji na ręce Prezesek Oddziałów listy, zawierające instrukcje w sprawie kursów dla Kierownictw wraz z załącznikami. Jeśliby która z Prezesek Oddziału nie otrzymała wspomnianej przesyłki, **niech natychmiast napisze po nie do Sekretarjatu KSK. w Tarnowie.** Może się bowiem zdarzyć, że list zaginie na poczcie, albo nie dojdzie z powodu podania niedokładnego adresu, albo niezgłoszonej do Sekretarjatu zmiany Kierownictwa.

Przy tej sposobności zwracamy się z gorącym apelem do wszystkich Kierownictw Oddziałów KSK. o łaskawe i sumienne dostosowanie się do wszystkich wskazań w instrukcji.

Panie, należące do Sekcji Prasowej lub Prelegentek, niech będą łaskawe przybyć na kurs w celu odbycia specjalnej konferencji z p. Sekretarką Generalną KSK.

4. Plan kursów dla Kierownictw Oddziałów K. S. K.

I. **Chomranice, 7 października:** Chomranice, Wielogłowy, Rdziostów, Trzetrzewina, Januszowa, K a n i n a, Męcina, P i s a r z o w a (6, 2).

II. **Stary Sącz, 8 października:** Biegonice, Żeleźnikowa, Dąbrówka Polska, Nowy Sącz 5, Podegrodzie, Gołkowice Polskie, Stary Sącz, Świniarsko, Chełmiec Polski (14).

III. **Łacko, 9 października:** Czarny Potok, Łącko, Jazowsko, Ł u k o w i c a, Przyszowa, M ł y n c z y s k a, Ochotnica Dolna, Ochotnica Górna, Kamienica, Krościenko, Grywałd, Sromowce, Szczawnica, Tylmanowa (12, 2).

IV. **Tuszów Narodowy, 14 października:** Tuszów Narodowy, Borowa, Pławo, Gawłuszowice, Chorzelów, Padew Narodowa, Wola Baranowska, B a r a n ó w, Jaślany (8, 1).

V. **Książnice, 15 października:** Książnice, Mielec, Rzochów I., Rzochów II., Wylów, Błonie, Przecław, Łączki, Wadowice Górne, Zgórsko, Górki (11).

VI. **Ocieka, 16 października:** Ocieka, Białybór, Tuszyma, Korzeniów, Podole, Ostrów, P r z e d b ó r z, Czarna koło Sędziszowa, Boreczek, Borek Wielki, Poręby Borkowskie (10, 1).

VII. **Zassów, 21 października:** Zassów, Nagoszyn, Radomyśl, Żdżarzec, R u d a, Straszęcin, Czarna koło Pilzna, Jastrząbka Stara (7, 1).

VIII. **Nockowa, 22 października:** Nockowa, Sędziszów, Wolica Ługowa, Wolica Piaskowa, Kawęczyn, Iwierzyce, Olchowa, Sielec, Będziemyśl, Bystrzyca, Góra Ropczycka, Zagorzyce Dolne (12).

IX. **Łączki Kucharskie, 23 października:** Łączki Kucharskie, Chechły, Ropczyce, Witkowice, Zagorzyce, Brzeziny, M a ł a (6, 1).

X. **Zawada koło Dębicy, 28 października:** Zawada, Dębica, Latoszyn, Podgrodzie, Pustynia, Kozłów, Gawrzyłowa, G u m n i s k a - F o x, Lubzina, Brzeźnica koło Dębicy (9, 1).

XI. **Łęki Górne, 29 października:** Łęki Górne, Lipiny koło Pilzna, Dobrków, Żwiernik, Szynwałd, M a c h o w a, Pogorska Wola, Zalasowa (7, 1).

XII. **Zbylitowska Góra, 30 października:** Zbylitowska Góra, Wierzchosławice, Biadoliny Radłowskie, Mikołajowice, Łętowice, Dębina Łętowska, Zakrzów, Dębina Zakrzowska, Łukanowice, Wojnicz (10).

XIII. **Poręba Radlna, 4 listopada:** Poręba Radlna, Tarnowiec, Zawada koło Tarnowa, S z c z e p a n o w i c e, Piotrkowice, Łękawica, S k r z y s z ó w, Pleśna (6, 2).

XIV. **Krzyż, 5 listopada:** Krzyż, Tarnów katedra, Tarnów Księża Misjonarze, Jurków koło Tarnowa, Łukowa, Wola Rzędzińska, Gumniska, Rzędzin, Klikowa (10).

XV. **Łysa Góra, 6 listopada:** Łysa Góra, Jaworzno, Więckowice, Milówka, Wielka Wieś, Rudka, Dębno, Sufczyn, Wola Dębińska, Perła, Jastew, Porąbka Uszewska, Doły, Maszkienice, Grabno (15).

XVI. **Siemiechów, 11 listopada:** Siemiechów, Lichwin, Janowice, Gromnik, Brzozowa, Siedliska koło Tuchowa, Zakliczyn, Wróblowice, Lusławice, Faściszowa (10).

XVII. **Zborowice, 12 listopada:** Z b o r o w i c e, Ciężkowice, Jastrzębia, Bruśnik, S i e d l i s k a, Bobowa, Staszkówka, Turza (6, 2).

XVIII. **Szalowa, 13 listopada:** Szalowa, Łużna, Moszczenica, Bystra, Szymbark, Polna, Gródek, R o p a (7, 1).

XIX. **Kruźlowa, 14 listopada:** Kruźlowa, Korzenna, Mogilno, Wilczyska, Stróże, Grybów, Kąclowa (7).

XX. **Kamionka Wielka, 19 listopada:** Kamionka Wielka, Ptaszkowa, Mystków, Nawojowa, Zawada koło Nowego Sącza, Falkowa, Gołąbkowice, Piątkowa (8).

XXI. **Rytro, 20 listopada:** Rytro, Barcice, Przysietnica, Piwniczna, Muszyna, Ł o m n i c a, Żeegiestów, T y l i c z, Krynica (7, 2).

XXII. **Jakóbkowice, 21 listopada:** Jakóbkowice, Żbikowice, Michalczowa, Ujanowice, Tęgoborza, Z b y s z y c e (5, 1).

XXIII. **Krzyżanowice, 25 listopada:** Krzyżanowice, Proszówki, Gawłów, Ostrów Królewski, Krzeczów koło Rzezawy, Bochnia (6).

XXIV. **Cerekiew, 26 listopada:** Cerekiew, Mikluszowice, Drwina, Okulice, G r o b l a, Uście Solne, Strzelce Wielkie (6, 1).

XXV. **Cikowice, 27 listopada:** Cikowice, Chodenice, Trinitatis, Bochnia 4, Chełm, Ł ę ż k o w i c e (8, 1).

XXVI. **Słupiec, 3 grudnia:** Słupiec, Szczucin, Apolinary, Jamy, Czermin, Górki, Trzciana koło Mielca (7).

XXVII. **Bolesław, 4 grudnia:** Bolesław, G r ę b o s z ó w, Zalipie, Mędrzechów, Kupienin, Olesno, Dąbrówki Breńskie, Podborze (7, 1).

XXVIII. **Nieczajna, 5 grudnia:** Nieczajna, Luszowice, Lipiny koło Luszowic, Dąbrowa, Smęgorzów, Radgoszcz, Jastrząbka Nowa (6, 1).

XXIX. **Okocim, 10 grudnia:** Gnojnik, Biesiadki, Lewniowa, Chronów, Gosprzydowa, Uszew, Okocim, Poręba Spytko (8).

XXX. **Iwkowa, 11 grudnia:** Iwkowa, Wojakowa, Lipnica Murowana, Lipnica Dolna, R a j b r o t (5, 1).

XXXI. **Czchów, 12 grudnia:** Z ł o t a, Gwoździec, Łoniowy, Tropie, Czchów, Niedźwiedza, D o m o s ł a w i c e, F i l i p o w i c e, Wesołów, Stróże koło Zakliczyna, Wola Stróżka (9, 3).

XXXII. **Jasień, 16 grudnia:** Jasień, Rzezawa, Jodłówka koło Rzez., Borek, Brzeźnica, Brzeźnica koło B., Brzesko, Jadowniki, S z c z e p a n ó w (7, 1).

XXXIII. **Libusza, 18 grudnia:** Libusza, Kryg, Wójtowa, Lipniki k. B., Kobylanka, S ę k o w a, Zagórzany, Gorlice, Biecz (8, 1).

XXXIV. **Ołpiny, 19 grudnia:** O ł p i n y, J o d ł ó w k a T u c h., Olszyny koło Ołpin, Ż u r o w a, Rzepiennik Biskupi, Szerzyny, Swoszowa, Czermna, Rozembark, Binarowa (7, 3).

XXXV. **Zabawa, 7 stycznia:** Zabawa, Z d r o c h e c, Radłów, Wola Radłowska, Biskupice Radłowskie, Ż a b n o (4, 2).

XXXVI. **Otfinów, 8 stycznia:** Otfinów, Wietrzychowice, Wola Rogowska, Demblin, Sikorzyce, Miechowice Małe, Miechowice Wielkie, Odporyszów (8).

XXXVII. **Paleśnica 9 stycznia:** Podole, Rożnów, Siedlce, Przydonica, Paleśnica, Jasienna, Lipnica Wielka (7).

XXXVIII. **Jodłowa, 14 stycznia:** Jodłowa, Gorzejowa, Siedliska Bogusz, Lubcza, Pilzno, Przeczyca, Ryglice, Stołowa (8, 1).

XXXIX. **Jodłownik, 16 stycznia:** Jodłownik, Nowe Rybie, Krasne, Góra św. Jana, Szyk, Szczyrzyc, Skrzydlna, Wilkowisko, Dobra, Jurków koło Dobrej (10).

XL. **Laskowa, 17 stycznia:** L a s k o w a, K a m i o n k a M a ł a, Żegocina, Kamionna, Łososina G., Limanowa, Tymbark, S ł o p n i c e (5, 3).

XLI. **Borzęcin Dolny, 21 stycznia:** Borzęcin Dolny, Borzęcin, B i e l c z a, S z c z u r o w a, Zaborów, W o l a P r z e m y k o w s k a, Jadowniki Mokre (4, 3).

XLII. **Pogwizdów, 22 stycznia:** P o g w i z d ó w, Królówka, Trzciana, Sobolów, Stary Wiśnicz, N o w y W i ś n i c z, Ł a p c z y c a, Kolanów, Kurów, Dołuszyce (7, 3).

Uwaga: Miejscowości zaznaczone rozstrzelonym drukiem nie zgłosiły do dnia 20 września b. r. Oddziałów Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet do Sekretarjatu Generalnego.

O wyrównanie zaległości.

Zwracamy się niniejszem z uprzejmą prośbą o łaskawe wyrównanie zaległości za prenumeratę „Posłańca D. I. A. K-u", za pomoce organizacyjne i za wydawnictwa N. I. A. K.

Niech nas znamionuje zawsze i wszędzie wielka rzetelność i sumienność!

Sekretarjat D. I. A. K-u.

Wydawnictwa na święto Chrystusa-Króla:

(Polecamy-je Stow. A. K.)

Katolicyzm a rodzina. Szereg rozpraw. Stron 37. W broszurce tej rozwinięto najważniejsze zasady nauki katolickiej o rodzinie i małżeństwie. Daje ona wiele materjału do wykładów i nadaje się do kolportażu . . . . . Cena zł. —.80

Rodzina a państwo. E. Januszkiewicz. Stron 20. Książeczka ta należy do cyklu wydawnictw na święto Chrystusa-Króla. Autor wyjaśnia w sposób jasny i przekonywujący, jaki powinien być stosunek państwa do rodziny. Cena zł. —.50

Szkoła Czynu: **Nr. 23. Akcja Katolicka a rodzina, Nr. 24. Rodzina a wychowanie, Nr. 30. W obronie rodziny, Nr. 33. Jaką powinna być rodzina chrześcijańska, Nr. 34. Chrystus Król w rodzinie, Nr. 18. Do szeregów Chrystusowych.** Numer ten ma charakter propagandowo-informacyjny. . Cena każdego numeru zł. —.10

Ponadto do kolportażu nadają się z dawnych rzeczy: wszystkie numery Szkoły Czynu. Cena jednego numeru tylko 10 groszy.

Encyklika o chrześcijańskiem wychowaniu młodzieży. Jego Świętobliwości Piusa XI. . . . Cena zł. 1.50

Chrystus Wielki Monarcha — Maeder'a. Przedstawia przystępnie ideę święta Chrystusa Króla . . Cena zł. 1.—

Marja zwycięży — zasady życia chrześcijańskiego — Stron 86. Jest to pożyteczny zbiorek najważniejszych zasad katechizmowych naszej wiary, podany w ładnej formie literackiej i wzorowej szacie zewnętrznej . . . . Cena zł. 1.—

Katolik świecki w nadprzyrodzonym organiźmie Kościoła — Dr. Wilhelm Reinhard . . . Cena zł. —.50

Życiorysy bohaterów czynu:

1. Św Jacek Odrowąż 2. Antoni Scheur — lotnik 3. Bogdan Jański — apostoł tułaczy 4. Heronim Jaegen — świątobliwy dyrektor banku 5. Marja Teresa hr. Ledóchowska — matka misyj afrykańskich. Każdy życiorys . . . Cena zł. —.50

Tajemnice różańcowe w naszem życiu wewnętrznem. Dr. A. Drużbacka. Str. 80 z 15 ilustracjami. Druk dwubarwny. Papier kredowy, biały . . . . . Cena zł. 1.50

Katolicyzm a eugenika — Tihamer Tóth. Stron 80 Cena zł. 1.50

Komunizm a nacjonalizm w świetle chrześcijańskiego światopoglądu — Stron 16 . . . Cena zł. —.50

Masonerja w Polsce — Dr. M. Skrudlik. Str. 95 „ „ 1.90

Królewskie Kapłaństwo — O. J. Woroniecki. „ 148 „ „ 3.80

Tajemnica słowa wcielonego — Żychliński. „ 268 „ „ 5.50

Encyklika o odnowieniu ustroju społecznego. Pius XI — papież. W tekście polskim i łacińskim. Opracowanie ks. Piwowarczyka. Stron 156 . . . . . . Cena zł. 3.30

Katechizm Katolicki — Piotr Kardynał Gasparri „ „ 9.60

Pomoce te prosimy zamawiać jaknajwcześniej w składnicy Diecezjalnego Instytutu A. K. Tarnów, Plac Katedralny 6

Dziełka, które Stowarzyszenia A. K. winny mieć w swej bibljotece

(nabywać w Sekretarjacie D. I. A. K.)

Dziełko	Autor	Stron	Cena gr.	Uwaga
Wspólnie z Kapłanami .	Ks. Józef Andrasz	40	15	
Apost. ludzi świeckich .		32	15	
Ej te języki	Ks. Bisztyga	36	15	
Gdzie Piotr, tam Kościół	„ „	38	15	
Kapłan katolicki . . .	„ „	32	15	
Kościół katolicki . . .	„ „	133	70	
Krętacze Pisma św . .	„ „	32	15	
Który Kościół prawdziwy	„ „	32	15	
Małżeństwo	„ „	32	15	
Nie marnuj życia . . .	„ „	35	15	dla młodzieży
Owoce dobrej św. Spowiedzi	„ „	35	15	dla młodzieży
Sekty i sekciarze . . .	„ „	31	15	
Najśw. Sakr. w życiu św. Stan. Kostki . . .	Ks. Stef. Bratkowski	80	30	dla młodzieży
Dokąd idziesz i dokąd zajdziesz	Ks. F. Cozel	158	70	
Jest Bóg	„ „ „	72	30	
O prawdziwości religji katolickiej	„ „ „	154	70	
Spowiedź jaką być powinna i jak się do niej gotować	„ „ „	189	70	
Wierzyć czy nie wierzyć	„ „ „	200	70	
Wymówki grzechów . .	„ „ „	52	15	
Czy człowiek ma duszę	Św. Cyprjan	40	15	
Częsta Komunja św. .	„ „	8	10	
Czy jest życie za grobem	„ „	37	15	
Miesiąc dusz czyśćowych	Ks. Stef. Dosenbach	310	90	
Czy będę księdzem . .	Ks. Wiljam Doyle	45	20	
Powołanie	„ „ „	55	30	
Czy możemy być świętymi	Ks. Duff Frank.	80	40	
Czy poznamy się za grobem	Ks. Elter Edmund	35	15	
Dla chorego	E. Ł.	64	30	
Codzienna Komunja św.	Ks Karol Feliś	40	20	
Namowa do wstrzemięźliwości	Ks. Jackowski	142	60	
O Spow. i Przenaj. Sakr. Ołtarza	Ks. Jackowski H.	112	60	
Rozważ to dobrze . .	„ „ „	188	80	
Mój wierny i niezmienny przyjaciel	Ks. Le Buffe Franc.	54	20	
Pobudki do unikania grzechu śmiertelnego . .	Ks. Łęczycki Mikołaj	144	60	

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej Redaktor odp: Ks. Karol Pękala
Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie — pod zarządem Stanisława Starostki